

DIŞ SES

BİRİNCİ BÖLÜM

I.

(Projeksiyondan komutlar yazı olarak belirir)

İki kadın kabinlerin içinde uyumaktadırlar. Loş bir ışık ve yumuşak bir müzik kutusu müziği(EFEKT). Birden ışık patlarcasına yanar. Müzik susar.

Dış Ses- KALK

diye bağırırken, alarmlar, sirenler, kornalar, bebek zırtlıkları, trafik sesi vb. korkunç bir gürültü salonu doldurur. Kadınlar panik halinde uyanırlar. (EFEKT)

Kendi kendilerine

PLAZA/ ev-kalk!

Dış Ses- gerin...

EV/plaza-gerin.

Dış Ses-temizlen.

EV/plaza-temizlen.

PLAZA kadının ışığı azalırken diğerinin ışığı sabit kalır.

Dış Ses şimdi ev kadınına komut vermektedir.

Bebek ağlama sesi duyulur. (EFEKT)

Dış Ses- bebek ağlıyor. Emzir.

EV kadını- bebek ağlıyor. Emzir.

Dış Ses-kahvaltıyı hazırla.

EV- kahvaltıyı hazırla.

Dış Ses-kocanın gömleğini ütüle.

EV- kocanın gömleğini ütüle.

Dış Ses- kocanı uyandır.

EV – kocanı uyandır.

Dış Ses- çocukları uyandır.

EV-çocukları uyandır.

Dış Ses- giydir.

EV-giydir.

Dış Ses- doyur.

EV- doyur.

Dış Ses-çocukların beslenmelerini unutma.

EV-çocukların beslenmelerini unutma.

Dış Ses-çocuklara güle güle de...

EV-çocuklara güle güle de. Güle güle.

Dış Ses-kocana güle güle de.

EV- kocana güle güle de. Güle güle...

Dış Ses-masayı topla.
EV-masayı topla.

Dış Ses-bebeğin gazını çıkar.
EV-bebeğin gazını çıkar. (EFEKT)

Dış Ses-bulaşıkları yıka.
EV-bulaşıkları yıka.

Dış Ses-çamaşırları yıka.
EV-çamaşırları yıka.

Dış Ses-ütüleri yap.
EV-ütüleri yap. (EFEKT: TV'den jimnastik)

Dış Ses-jimnastik yap.
EV-jimnastik yap.

Dış Ses-çocuklara kurabiye yap.
EV-çocuklara kurabiye yap.

Dış Ses- un bitmiş.
EV- un bitmiş.

Dış Ses- al o zaman.
EV- al o zaman.

Dış Ses-düzgün giyin.
EV-düzgün giyin.

Dış Ses-çarşıya çık.
EV- çarşıya çık.

Dış Ses-önüne bak.
EV-önüne bak.

Dış Ses-düzgün yürü.
EV-düzgün yürü.

Dış Ses- o pahalı. Ucuzunu al.
EV- o pahalı. Ucuzunu al. (kadın pandik yer)
EV - oha.

Dış Ses-aman sesini çıkarma.
EV -aman sesini çıkarma.

Dış Ses- baş önde.
EV - baş önde.

Dış Ses-hanım ol.
EV-hanım ol.

Dış Ses-eve dön. Sokaklar sana göre değil.
EV- eve dön. Sokaklar sana göre değil.

Dış Ses-kurabiye yap.
EV- kurabiye yap.

Dış Ses-yemek yap.
EV-yemek yap. (EFEKT: Kapı zili)

Dış Ses-güler yüzlü ol.
EV- güler yüzlü ol. Hoş geldiniz.

Dış Ses-sofrayı hazırla.
EV-sofrayı hazırla.

Dış Ses-sofrayı topla.
EV-sofrayı topla.

Dış Ses-çocukları uyut.

EV-çocukları uyut.

Dış Ses-seviş.

EV-seviş.

Dış Ses-gülümse.

EV-gülümse.

Dış Ses-boyun eğ.

EV-boyun eğ.

Dış Ses-Düzenli ol. Hanım ol. Sakin ol.

EV-düzenli ol. Hanım ol. Sakin ol.

Dış Ses-uyu.

EV-uyu.

İkisi de bir günlük hareketlerini tamamlarlar.

İkisi de aynı anda uyur.

II.

İki kadın kabinlerin içinde uyumaktadırlar. Loş bir ışık ve yumuşak bir müzik kutusu müziği. Birden ışık patlarcasına yanar. Müzik susar.

Dış Ses- kalk.

*Diye bağıırken; **EFEKT:** alarmlar, sirenler, kornalar, bebek zırlmaları, trafik sesi vb. korkunç bir gürültü salonu doldurur. Kadınlar panik halinde uyanırlar.*

Kendi kendilerine

PLAZA/ ev-kalk!

Dış Ses- gerin...

EV/plaza-gerin.

Dış Ses-temizlen.

EV/plaza-temizlen.

EV kadının ışığı azalırken diğerinin ışığı sabit kalır.

Dış Ses şimdi plaza kadınına komut vermektedir.

Dış Ses-yoga yap.

PLAZA-yoga yap.

Dış Ses-atıştır.

PLAZA-atıştır.

Dış Ses-az ye. Şişmanlama.

PLAZA- az ye. Şişmanlama.

Dış Ses-giyin.

PLAZA-giyin.

Dış Ses-seksi ol.

PLAZA-seksi ol.

Dış Ses-ölçülü ol.
PLAZA-ölçülü ol.

Dış Ses-makyaj yap.
PLAZA-makyaj yap.

Dış Ses-saçını yap.
PLAZA-saçını yap.

Dış Ses-parfüm sık.
PLAZA- parfümü sık.

Dış Ses- dosyaları unutma.
PLAZA-dosyaları unutma.

Dış Ses-işe git.
PLAZA-işe git.

Dış Ses-güler yüzlü ol.
PLAZA-güler yüzlü ol. Günaydın.

Dış Ses-çalış. Çok çalış. (EFEKT: daktilo)
PLAZA-çalış. Çok çalış.

Dış Ses-en iyisi sen ol. (EFEKT: telefon)
PLAZA-en iyisi sen ol.

Dış Ses-patronla kırııştır.
PLAZA-patronla kırııştır.

Dış Ses-işi yetiştir.
PLAZA-işi yetiştir.
PLAZA-ama...

Dış Ses-küfretme. Kendi aklını kendine sakla.
PLAZA-küfretme. Kendi aklını kendine sakla.

Dış Ses- öğle yemeği... Sosyal ol. (EFEKT: çatal bıçak)
PLAZA- oh! Öğle yemeği. Sosyal ol.

Dış Ses- onları küçümsediğini belli etme.
PLAZA- onları küçümsediğini belli etme.

Dış Ses-aferin. En hırslısı sensin.
PLAZA-aferin. En hırslısı sensin.

Dış Ses-işe dön.
PLAZA- işe dön.

Dış Ses-çok çalıştığını belli et.
PLAZA-çok çalıştığını belli et. Bu iş de bitti.

Dış Ses-projeni sun.
PLAZA-projeni sun.

Dış Ses-sevimli ol.
PLAZA-sevimli ol. Haklısınız.
PLAZA-ama...

Dış Ses-duygularını belli etme.
PLAZA-duygularını belli etme.

Dış Ses-ağlama.
PLAZA-ağlama.

Dış Ses- güçlü ol.
PLAZA- güçlü ol.

Dış Ses- yarın daha iyisini yap.

PLAZA- yarın daha iyisini yap.
Dış Ses-oyunu kuralına göre oynamayı öğren.
PLAZA- oyunu kuralına göre oynamayı öğren.
Mesai bitme sesi (**EFEKT:** mesai biter)
PLAZA-oh! Hadi bye.
Dış Ses-kursa yetiş.
PLAZA-kursa yetiş.
Dış Ses-koş.
PLAZA-koş.
(kadın pandik yer.)
PLAZA-oha.
Dış Ses-sesini çıkarma.
PLAZA-sesini çıkarma.
Dış Ses-yok bişey. Yok bişey.
PLAZA- yok bisey. Yok bisey.
Dış Ses-alışveriş yap.
PLAZA-alışveriş yap.
Dış Ses-eve dön.
PLAZA-eve dön.
Dış Ses-pişir.
PLAZA-pişir.
Dış Ses-ye.
PLAZA-ye.
Dış Ses- bulaşıkları yıka.
PLAZA- bulaşıkları yıka.
Dış Ses- ütü yap.
PLAZA- ütü yap.
Dış Ses-çalış.
PLAZA-çalış. (**EFEKT:** kapı zili)
Dış Ses- o geldi. (EFEKT: romantik müzik)
PLAZA-o geldi.
Dış Ses-az iç.
PLAZA-az iç.
Dış Ses- öpüş.
PLAZA-öpüş..
Dış Ses-çok ileri gitme.
PLAZA-çok ileri gitme.
Dış Ses-gönder.
PLAZA-gönder.
Dış Ses-umma.
PLAZA-umma.
Dış Ses-sabırlı ol. Akıllı ol. Çekici ol.
PLAZA- sabırlı ol, akıllı ol, çekici ol...
Dış Ses-uyu.
PLAZA-uyu.

III.

İki kadın kabinlerin içinde uyumaktadırlar. (EFEKT)Loş bir ışık ve yumuşak bir müzik kutusu müziği. Birden ışık patlarcasına yanar. Müzik susar.

Dış Ses- kalk.

Diye bağıırken; EFEKT: alarmlar, sirenler, kornalar, bebek zırtluları, trafik sesi vb. korkunç bir gürültü salonu doldurur. Kadınlar panik halinde uyanırlar.

Kendi kendilerine

PLAZA/ ev-kalk!

Dış Ses- gerin...

EV/plaza-gerin.

Dış Ses-temizlen.

EV/plaza-temizlen.

PLAZA kadının ışığı azalırken diğerinin ışığı sabit kalır.

Dış Ses şimdi ev kadınına komut vermektedir.

EFEKT: Bebek ağlama sesi duyulur.

Dış Ses- bebek ağlıyor. Emzir.

EV kadını- bebek ağlıyor. Emzir.

Dış Ses-kahvaltıyı hazırla.

EV- kahvaltıyı hazırla.

Dış Ses-oğlanın gömleğini ütüle.

EV- oğlanın gömleğini ütüle.

Dış Ses- kocanı uyandır.

EV – kocanı uyandır.

Dış Ses- çocukları uyandır.

EV-çocukları uyandır.

Dış Ses- giydir.

EV-giydir.

Dış Ses- doyur.

EV- doyur.

Dış Ses-çocukların beslenmelerini unutma.

EV-çocukların beslenmelerini unutma.

Dış Ses- çocuklara güle güle de.

EV-çocuklara güle güle de. Güle güle

Dış Ses-kocana güle güle de.

EV- kocana güle güle de. mucuk...

Dış Ses-masayı topla.

EV-masayı topla.

Dış Ses-bebeğin gazını çıkar. (EFEKT)

EV-bebeğin gazını çıkar.

Dış Ses-bulaşıkları yıka.

EV-bulaşıkları yıka.
Dış Ses-çamaşırları yıka.
EV-çamaşırları yıka.
Dış Ses-ütüleri yap.
EV-ütüleri yap.
Dış Ses-jimnastik yap. (EFEKT: Tvden jimnastik)
EV-jimnastik yap.
Dış Ses-çocuklara poğaçaya yap.
EV-çocuklara poğaçaya yap.
Dış Ses-yağ bitmiş.
EV- yağ bitmiş.
Dış Ses-aptal kadın.
EV-aptal kadın.
Dış Ses-düzgün giyin.
EV-düzgün giyin.
Dış Ses-çarşıya çık.
EV- çarşıya çık.
Dış Ses-önüne bak.
EV-önüne bak.
Dış Ses-düzgün yürü.
EV-düzgün yürü.
Dış Ses- o pahalı. Ucuzunu al.
EV- o pahalı. Ucuzunu al.
(kadın pandik yer)
EV - oha.
Dış Ses-aman sesini çıkarma.
EV -aman sesini çıkarma.
Dış Ses- baş önde.
EV - baş önde.
Dış Ses-hanım ol.
EV-hanım ol.
Dış Ses-eve dön. Sokaklar sana göre değil.
EV- eve dön. Sokaklar sana göre değil.
Dış Ses-poğaçaya yap.
EV- poğaçaya yap.
Dış Ses-yemek yap.
EV-yemek yap. (EFEKT: Kapı zili)
Dış Ses-güler yüzlü ol.
EV- güler yüzlü ol. Hoş geldiniz.
Dış Ses-sofrayı hazırla.
EV-sofrayı hazırla.
Dış Ses-sofrayı topla.
EV-sofrayı topla.
Dış Ses-çocukları uyut.
EV-çocukları uyut.
Dış Ses-televizyon seyret.
EV-televizyon seyret.

Dış Ses-kocanı dinle.

EV-kocanı dinle.

Dış Ses-alttan al.

EV-alttan al.

Dış Ses-aklımı kendine sakla.

EV-aklımı kendine sakla.

Dış Ses-boyun eğ.

EV-boyun eğ.

Dış Ses-seviş.

EV-seviş.

Dış Ses-gülümse

EV-gülümse

Dış Ses-idareli ol. Fedakar ol. Uysal ol.

EV -idareli ol. Fedakar ol. Uysal ol.

Dış Ses-uyu.

EV-uyu.

İkisi de bir günlük hareketlerini tamamlarlar. İkisi de aynı anda uyur.

IV.

İki kadın kabinlerin içinde uyumaktadırlar. (EFEKT)Loş bir ışık ve yumuşak bir müzik kutusu müziği. Birden ışık patlarcasına yanar. Müzik susar.

Dış Ses- kalk.

Diye bağırırken; EFEKT: alarmlar, sirenler, kornalar, bebek zırlıtları, trafik sesi vb. korkunç bir gürültü salonu doldurur. Kadınlar panik halinde uyanırlar.

Kendi kendilerine

PLAZA/ ev-kalk!

Dış Ses- gerin...

EV/plaza-gerin.

Dış Ses-temizlen.

EV/plaza-temizlen.

EV kadının ışığı azalırken diğerinin ışığı sabit kalır.

Dış Ses şimdi plaza kadınına komut vermektedir.

Dış Ses-yoga yap.

PLAZA-yoga yap.

Dış Ses-atıştır.

PLAZA-atıştır.

Dış Ses-az ye. Şişmanlama.

PLAZA- az ye. Şişmanlama.

Dış Ses-giyin.
PLAZA-giyin.

Dış Ses-seksi ol.
PLAZA-seksi ol.

Dış Ses-ölçülü ol.
PLAZA-ölçülü ol.

Dış Ses-makyaj yap.
PLAZA-makyaj yap.

Dış Ses-saçını yap.
PLAZA-saçını yap.

Dış Ses-parfüm sık.
PLAZA- parfümü sık.

Dış Ses- dosyaları unutma.
PLAZA-dosyaları unutma.

Dış Ses-işe git.
PLAZA-işe git.

Dış Ses-güler yüzlü ol.
PLAZA-güler yüzlü ol. Günaydın.

Dış Ses-çalış. Çok çalış. (EFEKT: daktilo)
PLAZA-çalış. Çok çalış.

Dış Ses-en iyisi sen ol. (EFEKT: telefon çalar)
PLAZA-en iyisi sen ol.

Dış Ses-patronla kırıştır.
PLAZA-patronla kırıştır.

Dış Ses-işi yetiştir.
PLAZA-işi yetiştir.
PLAZA-ama...

Dış Ses-küfretme. Kendi aklını kendine sakla.
PLAZA-küfretme. Kendi aklını kendine sakla.

Dış Ses- öğle yemeği... Sosyal ol. (EFEKT: çatal-bıçak)
PLAZA- oh! Öğle yemeği. Sosyal ol.

Dış Ses- onları küçümsediğini belli etme.
PLAZA- onları küçümsediğini belli etme.

Dış Ses-aferin. En hırslısı sensin.
PLAZA-aferin. En hırslısı sensin.

Dış Ses-işe dön.
PLAZA- işe dön.

Dış Ses-çok çalıştığımı belli et.
PLAZA-çok çalıştığımı belli et. Bu iş de bitti.

Dış Ses-projeni sun.
PLAZA-projeni sun.

Dış Ses-sevimli ol.
PLAZA-sevimli ol. Haklısınız.
PLAZA-ama...

Dış Ses-duygularımı belli etme.
PLAZA-duygularımı belli etme.

Dış Ses-ağlama.

PLAZA-ağlama.

Dış Ses-güçlü ol.

PLAZA-güçlü ol.

Dış Ses- yarın daha iyisini yap.

PLAZA- yarın daha iyisini yap.

Dış Ses-oyunu kuralına göre oynamayı öğren.

PLAZA- oyunu kuralına göre oynamayı öğren.

EFEKT: Mesai biter

PLAZA-oh! Hadi bye.

Dış Ses-kursa yetiş.

PLAZA-kursa yetiş.

Dış Ses-koş.

PLAZA-koş.

(kadın pandik yer.)

PLAZA-oha

Dış Ses-sesini çıkarma.

PLAZA-sesini çıkarma.

Dış Ses-yok bişey. Yok bişey.

PLAZA- yok bisey. Yok bisey.

Dış Ses-alışveriş yap.

PLAZA-alışveriş yap.

Dış Ses-eve dön.

PLAZA-eve dön.

Dış Ses-pişir.

PLAZA-pişir.

Dış Ses-ye.

PLAZA-ye.

Dış Ses- Az ye.

PLAZA- Az ye.

Dış Ses- bulaşıkları yıka.

PLAZA- bulaşıkları yıka.

Dış Ses- ütöleri yap.

PLAZA- ütöleri yap.

Dış Ses- ingilizce çalış. (EFEKT: This is a book)

PLAZA- ingilizce çalış. This is a book.

EFEKT: Zil sesi duyulur.

Dış Ses- o geldi.

PLAZA-o geldi.

Dış Ses-az iç.

PLAZA-az iç.

Dış Ses- öpüş.

PLAZA-öpüş.

Dış Ses-çok ileri gitme.

PLAZA-çok ileri gitme.

Dış Ses-tamam yeter.

PLAZA- tamam yeter.

Dış Ses-eee, kendin kaşındın.

PLAZA-eee, kendin kaşındın.

Dış Ses-kes sesini.

PLAZA-kes sesini.

Dış Ses-sık dişini.

PLAZA-sık dişini.

Dış Ses-gitti.

PLAZA-gitti.

Dış Ses-unut.

PLAZA-unut.

Dış Ses-sakinleştirici al.

PLAZA-sakinleştirici al.

Dış Ses-çalışkan ol. Neşeli ol. Sabırlı ol.

PLAZA -çalışkan ol. Neşeli ol. Sabırlı ol.

Dış Ses-uyu.

PLAZA-uyu.

İKİNCİ BÖLÜM

İki kadın kabinlerin içinde uyumaktadırlar. Loş bir ışık ve yumuşak bir müzik kutusu müziği. Birden ışık patlarcasına yanar. Müzik susar.

Alarmlar, sirenler, kornalar, bebek zırtluları, trafik sesi vb. korkunç bir gürültü salonu doldurur. Kadınlar panik halinde uyanırlar.

Alıştığımız hareketleri yapmaya başlayacakken bir an dururlar ve artık eski mekanlarında olmadıklarını anlarlar. Mekan onlar için yabancısıdır. Başka bir yerde (aslında boyutta) olduklarını anlarız. Panik halindedirler. Nerede olduklarını anlamaya çalışırlar. Yeni bir mekanda ve boyutta olmak onlar için korkutucudur. Sonra beklerler. Beklerler.

Kendi kendine

EV- Nerdeyim ben? Hay Allahım. Uyumuyorum da. Ama uyanık da değilim sanki.

Kendi kendine

PLAZA- burası neresi böyle? Benim ne işim var burada?

Seslenir.

EV- çocuklar? Şaka mı yapıyorsunuz? Bakın eğer şaka yapıyorsanız, hemen çıkarın beni buradan. Yoksa kemiklerinizi kırarım.

Bekler. Ses gelmeyince

EV- yok şaka maka değil. Neredeyim ben ya? Beşlere yedilere mi karıştım?

Düşünür.

PLAZA- ee, dün gece ne oldu? Eve geldim. Çalıştım. Uyudum. Eeee, değişik bir şey olmadı. Ay yoksa, ay tabi... meditasyon yaparken... ay. Nirvanaya ulaştım ben...

Seslenir.

EV- kimse yok mu? Ne olur biri cevap versin! Destur bismillah...

PLAZA- ay evet. Kesin nirvanaya ulaştım. Guru sende iş yok diyordu ama... ay yarın şirkette anlatayım ben bunu. Ama yok, herkes beni deli sanır.

EV- çocuklar nerdesiniz?

Cevap alamayınca

EV- ay şimdi çıldırıcım. Ne acaip yer. Hey... kimse yok mu?

PLAZA- hey be. Sonunda oldu işte. 300 dolar verdim ama değdi. Onca sene o kurslara boşuna para yatırdım diye üzülüyordum ama, bak sonunda...ay, ya nirvana değilse, ben sadece kafayı oynatmışsam... kendi kendime konuştuğuma göre... hey beni duyan var mı?

EV- hu hu? Beni duyuyor musunuz?

PLAZA- ay tabi. Kesin kafayı oynattım. Beni de tıktılar bir deliğe. Hey çıkarın beni buradan. Ben deli değilim. Herkes kadar normalim.

EV- tek başıma mıyım yani ben burada?

PLAZA- of ya, başıma bu da mı gelecekti? İşe bak... napıcam ben?

Kutularının içinde dönüp oradan çıkmak için bir yol aramaya başlarlar.

Dış Ses- buradan böyle kolayca kurtulacağını sanıyorsan, çok ama çok yanılıyorsun.

İkisi de korku içinde sesin geldiği yeri bulmaya çalışırlar.

EV- ay pardon. Sizden izin alacaktım çıkmak için ama...

PLAZA- Muhattap bulamayınca... hem çok da canım sıkıldı burada böyle tek başına...

Bir süre sessizlik olur.

PLAZA- iyi de sen, yani siz kimsiniz?

EV- benim burada ne işim var, sorabilir miyim?

Cevap alamaz.

EV- sorayım bari. Benim burada ne işim var?

PLAZA- şışt, cevap versene. Versenize. Verir misiniz? Burası neresi ve siz kimsiniz?

Bir süre sessizlik olur.

Kendi kendine

PLAZA- bir manyağa çattık ama hadi hayırlısı.

Kendi kendine

EV- Ay Allahım ya, onca dua bilirim, aklıma bir tane bile gelmiyor.

Dış Ses- Evet. Başlıyoruz. Ayağa kalk.

PLAZA- Ben zaten ayaktayım. Ay yok. Bu kesin kabus. Uyan kızım, hadi bak geç kalıyorum. Geçen gün de geç kaldım. Uyarı aldım. Bir kez daha geç kalırsam kesin kovarlar beni.

Dış Ses- artık hiçbir yere yetişmek zorunda değilsin.

EV- şey rica etsem beni evime ışınlar mısınız? Çocuklar okula geç kalacak. Daha kahvaltıyı bile hazırlamadım.

Dış Ses- sakin ol. Her şey bitti.

PLAZA- ne bitti?

Dış Ses- her şey.

EV-nasıl yani? Biten ne?

Dış Ses- bitti. Son. The end. Finito.

PLAZA- ne yani şimdi ben?

EV- öldüm mü?

Dış Ses- ...

PLAZA-hey, sana, size diyorum? Neredeyim ben? Sen kimsiniz?

EV-Ne oldu bana?

Dış Ses- burada soruları sadece ben sorarım.

EV- ay tıpkı filmlerdeki gibi.

PLAZA- biri bana derhal neler olduğunu açıklasın lütfen.

Dış Ses- bir şey olduğu yok. Sadece bitti.

PLAZA- eeee?

EV-cennete miyim?

Dış Ses- (güler)

PLAZA- yoksa cehennem mi burası?

Dış Ses- eh. Bi nevi. Nasıl anlamak istersen...

EV- ya ne diyorsun sen? Çocuklar geç kalıyor diyorum sana.

Dış Ses- artık bunları düşünmek zorunda değilsin.

PLAZA- ama ben olmazsam bütün işler yarım kalır. Hem kursum var akşamüstü. Nirvanaya da erişemediğime göre.

Dış Ses- merak etme hiçbir şey olmaz.

EV-nasıl bir şey olmaz? Onlar daha çok küçük.

Dış Ses- bırak artık bunları. Her şey bitti . O gün geldi.

PLAZA- o gün mü?

EV-Daha bir hafta yok mu kaynanamın gelmesine? Ay yaprak saracaktım.

Dış Ses- salak. O gün, o gün değil.

PLAZA- ya sen ne diyorsun?

Dış Ses-her şey bitti diyorum. O gün geldi ve sen her şeyi anlatmak zorundasın.

EV- neyi?

Dış Ses- her şeyi.

PLAZA- şimdi sen diyorsun ki, her şey bitti. Ve sen öyle istiyorsun diye, ben de sana her şeyi anlatacağım, öyle mi?

Dış Ses- evet.

EV- peki ya anlatmazsam?

(bir sessizlik)

PLAZA- taaaa en başından mı anlatacağım yani?

Dış Ses- en başı diye bir şey yoktur ama sen öyle diyorsan, evet en başından.

EV- e iyi madem, anlatayım. 1993 yılının kasım ayında gülbeşeker düğün salonunda evlendim.

Dış Ses- oradan değil.

PLAZA- doğumumdan mı?

Dış Ses- sen bir başla bakalım.

EV- 1977'de doğdum. Annem doğurdu beni.

PLAZA- hastaneden eve gelirken yolda kaza olmuş. Babam üç ay komada kalmış. Neyse sonra iyileşmiş. İlkokula giderken annem beni...

EV- 2 yaşına kadar emzirmiş. Ana sütü çok faydalıdır.

Dış Ses- geç. Geç. Bunları geç.

PLAZA- nereye geleyim?

Dış Ses- o olaya gel.

EV- hangi olaya? Gerdek gecesine mi? valla ben hiçbir şey anlamadım.

PLAZA- ne olduysa birden bire oldu. Ben ofiste yalnızdım. Baktım tepemde o.

EV- başka türlü olacak sanmıştım. Çok korktum ama yaptım. Naapayım?

PLAZA- beni bölüm şefi yapacağını söyledi. İki yıldır bekliyordum bu fırsatı.

EV-sonra tabi hep aynı şey.

PLAZA- yapmadı tabi. Yaptığı tek şey...

EV- her akşam her akşam. Başka kadınlara gitmesin diye tabi, ben de katlanıyorum. Hala da aynı.

PLAZA- dur demem gerekirdi, biliyorum. Ama patron o.

EV- hayır istemem diyemiyorsun ki...

Dış Ses- hiç sesini çıkarmadın yani.

PLAZA- sıkıyorsa çıkar.

EV- anında kapının önüne koyuverir valla.

Dış Ses- eee, sonra...

PLAZA- sonrası hala aynı yerdeyim. Bölüm şefi filan olduğum da yok. Sevgilim de terk etti . Evlenelim dedim, adam arkasına bakmadan kayboldu.

EV- üç çocuk.

Dış Ses- ondan sonra...

PLAZA- haaa. Tabi. Ondan sonra ben de hesaplarla oynadım. Naapayım geçinemiyordum.

EV- verdiği parayla geçin geçinebilirsen. Ben de arada sırada cebinden...

Dış Ses- çaldın yani?

PLAZA- koynuna girmeye devam mı etseydim? Herkes yapıyor böyle şeyleri.

EV- Çalmadım. Aldım. Çocuklarım için...naapsaydım? Herkesin yaptığını yaptım ben de...

Dış Ses- ...

PLAZA- ama ben

EV- iyi bir anneyim.

PLAZA- bununla da gurur duydum her zaman.

Dış Ses- nasıl eminsin bu kadar iyi olduğuna?

PLAZA- bir kere çalışkanım.

EV- hayatımı onlara adadım.

PLAZA- sonra çok disiplinliyim.

EV- yemedim yedirdim, içmedim içirdim.

PLAZA- iyi bir eğitim aldım.

EV- onların eğitimi benim için ilk sıradadır.

PLAZA- hırslıyım.

EV- fedakarım.

PLAZA- iyi bir çalıřanın benim gibi olması gerektiđini dűřünüyorum.

EV- iyi bir annenin benim gibi olması gerektiđini dűřünüyorum.

Dış Ses- ya olmazsa?

PLAZA- bize bűyle űđretildi.

EV- iyi bir anne fedakar olmalıdır.

PLAZA- olmazsa tutunamaz.

EV- valla o zaman o yuva dağılır.

PLAZA- herkes konumunu bilmeli. Ona gűre davranmalı.

EV- eğer sen bir şeylerden fedakarlık etmezsen, o zaman

PLAZA- hayat da sana hiçbir şey vermez.

Dış Ses- ne verdi peki hayat sana?

EV- bir kere ű güzel ocuk verdi.

PLAZA- iyi bir kariyerim var.

EV- beni seven bir eşim var.

PLAZA- beni seven arkadaşlarım var.

Dış Ses- emin misin?

EV- yani tabi ara sıra biz de herkes gibi kavga ediyoruz.

PLAZA- iliřkilerde olur bűyle řeyler.

EV- bařka bir kadın vardı. Ama sonra bıraktı çok řűkűr o orospuyu. Sonuçta birbirimize muhtacız.

PLAZA- onlar da olmasa...

EV- yapayalnız olurum...

PLAZA- hiç kimse yalnız olamaz.

EV- insan sosyal bir varlıktır ve hayatta kalması için sosyal çevreye uyum sağlaması gerekir... Bizim oğlana ezberletirken aklımda kalmış...

PLAZA- gűz yumuyorsun bir yerde... űyle olması gerektiđi için.

Dış Ses- başka bir yolu yok mu yani?

PLAZA- başka bir yolu mu?

EV- nasıl?

PLAZA- ama benim yerimde kim olsa aynı şeyleri yapardı.

EV- bana böyle öğretildi. Ben de nasıl öğrendiysem, öyle davrandım.

Dış Ses- tebrik ederim. Eeee, sonra?

EV- sonra mı?

PLAZA- sonra...hım sonra...ara sıra erkek arkadaşlarım oluyor tabi. Hatta bir keresinde evli bir adama aşık olmuştum.

EV- başka bir kadınla yatıp kalkmaya başladı. Hiç sesimi çıkarmadım. Nasılsa, hevesini alıp dönecekti yuvasına...

PLAZA- Ama o, orospu karısına döndü. Kadın bırakmadı peşimizi. Tabi, koca parası tatlı...ayrıldım. Napayım...

EV- döndü de... ama o orospu da az yemedi kocamın parasını...

Dış Ses- şimdi?

PLAZA- ben de kurslara gidiyorum. Canım sıkılırsa alışveriş yapıyorum...emekli olunca da...

EV- çocuklar büyüyüp kendi yuvalarını kurunca da...

PLAZA- şöyle güzel bir dünya turu yapmak istiyorum.

EV- ancak o zaman dinleneceğim.

PLAZA- insan ufkunu geniş tutmalı.

Dış Ses- tabi, tabi.

PLAZA- tabi bunun için çok çalışmam gerek.

EV- yaşlanınca onlar bakacak bana...

PLAZA- insan geleceğini güvence altına almalı.

EV- çocukların geleceği için sıkıyorum dişimi. Yoksa bana kalsa...

Dış Ses- sana kalsa?

PLAZA- bana kalsa... hım. Bak bunu hiç düşünmemiştim. Ama belli bir toplum içinde yaşıyor insan. Tabi o toplumun sana dayattığı bir takım kurallar var. Hım neydi, norm mu diyorlar ne?

EV- böyle olmazdı da, nasıl olurdu, bilmiyorum. Düşünmedim ki hiç...

Dış Ses- başka...

PLAZA-başka...

EV- başka...

PLAZA- bir kere ben topluma faydalı bir insanım. Çalışıyorum. Kendi paramı kendim kazanıyorum. Haaa, hatta bir hayır kurumuna bağışta bile bulunuyorum.

EV- çocukların giymediklerini çocuk esirgeme kurumuna veriyorum. Eski filan ama, tertemiz. Bizim bir Nejla hanım var. Çöpe atıyor. Günah...birine verse... vermez. Birilerine hayrı dokunacak diye ödü kopar. Ama ben çok yufka yürekliyimdir.

PLAZA- yaptığım bağışlar karşılığında bana makbuz veriyorlar.

EV- hem evdeki bir sürü ıvır zıvırdan kurtulmuş oluyorum.

PLAZA- vergiden düşüyorum.

Dış Ses- aferin. Aferin.

PLAZA- insan sadece kendi için yaşamamalı.

EV- başkalarına faydalı olmak beni mutlu ediyor.

Dış Ses-Devam edelim...

PLAZA- bitmedi mi?

Dış Ses- bitmesini mi istiyorsun?

PLAZA- ben alışık değilim bu kadar çok konuşmaya. Gerçi güzel konuşma kursuna da gidiyorum ama yeni başladım tabi. Pek bi ilerleme kaydedemedim.

EV-Bize susmak her zaman daha iyidir dendi.

PLAZA- ben sesimi çıkarmadan çalışırım. Doğru olan da bu. Çeneni tutmazsan başın belaya girer. Küçük, güzel, ölçülü bir hayatım var ve öyle kalmasını da istiyorum.

EV- çocuklarım, kocam ve ben mutlu bir aileyiz.

PLAZA- hem düzeni eleştirmek... Yoksa bunu mu istiyorsun benden?

EV- annem bana hep, kendi üzerine vazife olmayan şeylere karışma. Yoksa huzurun kaçır derdi. Haklıydı da.

PLAZA- herşey tepetaklak olur. Hem düzen sarsılırsa, benimki de yerinde duracak değil ya?

EV- bence, kurallar neyse onlara uymalıyız. Fazla soru sormayacaksın. Hem ben kimim ki bu böyle olmaz diyeyim, di mi?

Dış Ses- sen mi koyuyorsun kuralları?

PLAZA- yooo. Tabi ki hayır. Bu kurallar vardı zaten. Ben de onlara uyuyorum.

EV- uyumluyumdur ben. Ne söylenirse onu yaparım. Çocukken de böyleydim.

PLAZA- tıpkı oyun gibi. Bir takım kurallar var. Sen oyuna dahil olduğunda o kurallara uymak zorundasın. En basit oyun için bile bu böyledir.

EV- Bizim çocuklara bakıyorum. Kendi aralarında oynarken bile kurallara uyarlar. Yoksa oyun oyunluktan çıkar.

PLAZA- bozulur her şey.

EV- küçükken bir oyun vardı, neydi onun adı?

PLAZA- kutu kutu pense...

EV- böyle daire olup dönersin, birinin adı söylenir

PLAZA- adı söylenen arkasını döner.

EV- herkes arkasını dönünce oyun biter.

PLAZA- kutu kutu pense...(EFEKT: Kutu kutu pense)

EV- elmamı yerse...

PLAZA- arkadaşım Arkasını dönse...

EV arkasını döner.

EV- kutu kutu pense...

PLAZA- elmamı yerse...

EV- arkadaşım..... arkasını dönse...

PLAZA arkasını döner.

Işık kararır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Işık yanar. Kadınlar kabinlerin içinde yüzleri seyirciye dönük, sesin gelmesini beklerler. Bir süre sessizlik olur. Kadınlar da ısrarla soru sormazlar.

Dış Ses- Evet kararı açıklıyorum.

EV- ne kararı?

Dış Ses- Karar. Gereği düşünüldü.

İki kadın heyecanla beklerler.

Dış Ses- yasaların bana verdiği yetkiye dayanarak...

EV- ay delirdi bu...

Dış Ses- yetkiye dayanarak davalının içinde bulunduğu durumda...

PLAZA- hangi durumda?

Dış Ses- sonsuza kadar bu durumda kalmasına karar verilmiştir.

EV - sonsuza kadar mı?

PLAZA- şişt... hey. Sayın hakim. Sana diyorum? Hakim misin nesin?

EV- sonsuza kadar çatlar ayol insan burada...

Dış Ses- dava sona ermiştir.

EV- hey. Dur. Bişiy soracağım. Şimdi ben buradan asla çıkamayacak mıyım yani?

PLAZA- hadi canım. Hiç kimse burada sonsuza kadar kalamaz. Dalga mı geçiyorsun sen benimle?

EV- Buradan bir çıkış yok muymuş?

PLAZA- hey neredesin? Cevap ver... sen benim kim olduğumu biliyor musun? Buradan çıkınca seni sürüm sürüm süründürmezsem ben de ne olayım...

EV- Allahım başıma gelenlere bak... Neydi benim günahım?

PLAZA- kimliğini bile göstermedi. Sormak da aklıma gelmedi ki şaşkınlıktan.

EV- yanımda örgü filan da yok... sıkıldıkça örerdim hiç olmazsa...

PLAZA- yok kardeşim. Beni kimse burada zorla tutamaz.

EV- hiii. kocam bacaklarımı kırar eve geç kalırsam. Benim eve dönmem gerek. Ay yok. Kesin çıkmam lazım.

İki kadın da duvarlarda bir çıkış aramaya başlarlar. Bir süre sonra birbirlerine dönük oldukları anda birbirlerini fark ederler.

EV-PLAZA- aaa?

PLAZA- merhaba!

EV- ay seni gördüğüme ne kadar sevindim bilemezsin.

PLAZA- sen de mi?

EV- ay evet ben de...

PLAZA- eh! İyi en azından tek başıma değilim.

EV- duydun di mi söylediklerini?

PLAZA- duydum. Kesin manyak bu adam.

EV- manyak filan ama

PLAZA- ben ona yapacağımı bilirdim ama...

EV- Başımıza bu da gelecekmiş.

PLAZA- Ama pozitif açıdan düşünecek olursak, en azından tek başımıza değiliz.

EV- iki kişi olsak ne fark eder ki? Buradan çıkış filan yok.

PLAZA- buraya girdiğimize göre, yani bir giriş olduğuna göre, bir çıkış da vardır mutlaka.

EV- hım. Doğru...

PLAZA- belki birlikte ararsak, çıkabiliriz.

EV- sahi mi?

PLAZA- ben buradan bir an önce çıkmak istiyorum. Sen istemiyor musun?

EV- istiyorum da... yani bilmiyorum.

PLAZA- neyi bilmiyorsun?

EV- başımıza bir bela gelmesin...

PLAZA- bundan daha kötü ne olabilir?

EV- hem çıkınca nereye çıkacağız?

PLAZA- bilmiyorum ama buradan bir an önce çıkmak istiyorum.

EV- Çıkınca nereye çıkacağımızı bilmiyor musun?

PLAZA- bilmiyorum. Ama burada kalmayı istemiyorum.

EV- e iyi o zaman. Çıkalım. Belki daha iyi olur.

PLAZA- çıkalım demesi kolay da, nasıl çıkacağız?

EV- ay ben ne bileyim. Bilmiş bilmiş konuşan sensin. Yok mu bildiğin bir yol?

PLAZA- yok. Senin var mı?

EV- yok.

Dururlar. Bir süre sonra ikisi aynı anda duvarları yumruklamaya başlarlar.

EV / PLAZA- çıkarın beni buradan.

Işık söner. Işık yanar.

PLAZA- sen niye buradasın?

EV- bilmem. Peki ya sen?

PLAZA- ben de bilmiyorum. Herkes gibi yaşayıp gidiyordum. Birden kendimi burada buluverdim.

EV- ay önce ödüm koptu. Ama sonradan alıştım buna da.

PLAZA- ben alışmak istemiyorum.

EV- çıkamayacaksam, alışmam gerek diye düşünmüştüm. Ama çıksak daha iyi olur tabi.

PLAZA- of! Bir yolu olmalı, bir yolu olmalı. Bir yolu olmalı...

PLAZA kutusunun sağını solunu inceler. EV onu seyretmektedir.

PLAZA- Evet. Evet.

EV- ay bunlar kımıldıyor.

PLAZA- hadi sen de kımılda...

Bir kaç hareket yaparlar. Ama bir süre sonra pek de bir ilerleme kaydedemediklerini anlarlar.

ışık s3ner. Işık yanar.

EV- bir deli kuyuya bir taş atmış, iki akıllı çıkaramamış.

PLAZA- ben masumum. Buraya hapsedilmeyi hak etmedim.

EV- ben de. Hem benim  tane çocuğum var. Şimdi napıyorlar acaba?

PLAZA- ben de kursuma gidemedim. Of! Nerden ıktı bu adam?

EV- bilmiyorum. Gl gibi yaşayıp giderken kendimi burada buluverdim.

PLAZA- sanki suluymuşum gibi.

EV- ben bir anneyim. Kutsalım bi kere.

PLAZA- anne olunca dokunulmaz mı oluyorsun?

EV- e, biraz 3yle tabi.

PLAZA- ne yani, sen masumsun ama ben değilim. Bunu mu s3ylemek istiyorsun?

EV- yok canım. 3yle bir Şey s3ylemiyorum, sadece benim burada ne işim var anlamadım diyorum.

PLAZA- iyi düşün istersen. Hiç mi suçun yok?

EV- sen ne demek istiyorsun?

PLAZA- ne anlıyorsan onu.

EV- benim yuvamı ayakta tutmaktan başka da bir gailem yok hayatta.  çocuğu doğurup, bakıp büyütürken arada suç işlemeye vakti mi kalır insanın?

PLAZA- bilmem. Belki aklından geçenler...

EV- benim aklımda çocuklarımdan başka hiç bir Şey yok Ama senin aklından kim bilir neler geçiyor?

PLAZA- benim aklım beni ilgilendirir. Ama emin ol, en az senin kadar temizim. Hatta senden bile temizim.

EV- orasını bilemem.

PLAZA- bana bak bi kaç çocuk doğurdum diye paçayı kurtarabileceğini sanıyorsan, yanılıyorsun. Bilmem farkında mısın, ama sen de en az benim kadar boka batmış durumdasın.

EV- ben boka alışığım güzelim. Unuttun mu üç tane doğurdum. Ömrüm çocuk boku içinde geçti.

PLAZA- sen ona bir şey mi diyorsun? Benim gibi iş hayatının içinde olsaydın görürdün boku pisliği...

EV- ikimiz de bu konuda uzmanız demek ki...

PLAZA güler. EV de güler.

PLAZA- bişiy söyleyeyim mi? Bence bu manyak sırf eğlence olsun diye tıktı bizi buraya...

EV- nasıl yani?

PLAZA- manyak olduğu için...belki de egolarını tatmin ediyordur

EV- neyi?

PLAZA- aman boş ver şimdi egoyu, idi, çıkınca anlatırım.

EV- çıkınca mı? Sahi çıkınca ne yapmayı düşünüyorsun?

PLAZA- bilmem. Belki uzun bir tatile giderim. Bu şoku atlatmam kolay olmayacak. Sen?

EV- ben mi? Yavrularımı doya doya koklayacağım. Onlara poğaçalar, kurabiyeler yapacağım.

PLAZA- kendin için bişeyler yapsana be kadın.

EV- kendim için mi? Ama ben ne yapmak istediğimi bilmiyorum.

PLAZA- tatile çık. O sümüklü veetlere de babaları baksın.

EV- o beceremez.

PLAZA- sana ne? Bu onun sorunu.

EV- öyle deme. Alışık değil adamcağız çocuk bokuyla uğraşmaya.

PLAZA- sen alışıksın ama.

EV- evet. Sahi senin çocuğun yok mu?

PLAZA- yok.

EV- niye?

PLAZA- çalışıyorum.

EV- yine çalışırsın. Yapsana bi kaç tane.

PLAZA- hem de bi kaç tane...

EV- tabi, çocuklar evin neşesidir. Çocuksuz kadın, meyvesiz ağaca benzer.

PLAZA- bak güzelim, benim gelecekle ilgili başka planlarım var.

EV- nasıl yani?

PLAZA- kariyer yani. İşimde ilerlemek ve üst düzey yönetici olmak istiyorum. Bütün bunları yaparken de arada bi iki tane doğurmaya vaktim yok.

EV- ama bu hayat böyle tek başına geçmez ki!

PLAZA- haa. Anlıyorum. Sen onun için doğurdun bu veletleri...

EV- hem bunun yaşlılığı da var. Kim bakacak sana yaşlanınca?

PLAZA- iki tane emeklilik sigortam var. Tabi buradan çıkabilirsek... Burada ne senin veletler var, ne de benim emeklilik sigortalarım.

EV- ben evime dönmek istiyorum.

PLAZA- ben de istiyorum.

EV- o zaman bişeyler yap.

PLAZA- ne gibi?

EV- bilemiyorum. O kadar okumuşsun. Çalıştır saksını.

PLAZA- düşünüyorum. Ama aklıma hiçbir şey gelmiyor.

Işık söner. Yanar.

PLAZA- ben eski hayatıma dönmek istediğim konusunda artık pek de emin değilim.

EV- başka bir hayat var mı sence?

PLAZA- bilmem. Belki de vardır.

EV- bence yoktur. Hayat dediğin bundan ibaret. Doğarsın, büyürsün, doğurursun, büyütürsün, sonra da ölürsün.

PLAZA- evet. Doğarsın, büyürken okursun, büyüyünce çalışırsın, sonra emekli olup ölürsün.

EV- böyle söyleyince çok korkunç geldi birden.

PLAZA- yaşarken bu kadar kötü olduğunu anlamıyor insan.

EV- ölünce mi anlıyor? biz ölmüş olmayalım?

PLAZA- olabilir tabii.

EV- ben ölmek istemiyorum. Daha torunlarım olacak benim.

PLAZA- ben çok mu meraklıyım bi an önce ölüp gitmeye?

EV- bilmem. Senin çocukların yok. Yani yaşamak için bir sebebin de yok.

PLAZA- bana bak, çalışmak, bir işe yaramak, para kazanmak da en az çocuk zırlıtısı dinlemek kadar insanı hayata bağlayabilir.

EV- emin misin?

PLAZA- sen emin misin?

EV- bilmiyorum, yani tekrar aynı hayata dönmek belki de o kadar iyi bir fikir değildir.

PLAZA- galiba ben de çalışmaya o kadar da bayılmıyorum.

EV- ben eski hayatımdan bıkmıştım. Biliyor musun, aslında burada dinleniyorum.

PLAZA- ne yalan söyleyeyim bana da iyi geldi durmak. Ama sonsuza kadar çatlar insan burada sıkıntıdan...

EV- ben de çocuklarımı özlerim. Özlerim herhalde.

PLAZA- öf! Başlatma çocuklarından. Ben sana söyleyeyim, buradan çıkamazsak çocuklarımı da göremezsin.

EV bir anda panik halinde bağırmağa başlar.

EV- ben çocuklarımı iistiiiiiiiiyoruuuuuuuum.

Işık söner. Işık yanar.

PLAZA- ben hayatımı geri istiyorum.... hey... sayın hakim. Şişt. Hakim. Hu hu... sana diyorum, duymuyor musun beni? Hey manyak çıkar beni buradan...

EV- evime dönmek istiyorum.

PLAZA- iyi ya da kötü. Bu benim hayatım. Bırak da istediğim gibi yaşayayım. Hey. Moron. Sana diyorum...

EV- Sakin ol. Hem ne demişler, tatlı dil yılanı bile deliğinden çıkarır.

PLAZA- o zaman bir iki güzel söz söyle de çıkıverelim biz de buradan.

EV- bana bak, burada olmak en az senin kadar benim de sınırlarımı bozuyor. Sakin olmaya çalışıyorum diye beni azarlayıp durma.

PLAZA- affedersin. Sınırlarım çok bozuk... hiç bu kadar çaresiz kalmamıştım. Elimde olmadan... affedersin.

EV- tamam canım. Önemli değil. Sen de haklısın... ama sıkma canını...Vardır elbet bir çıkış. Yani vardır inşallah.

PLAZA- hey sayın hakim. Canım hakim. Hadi çıkar bizi buradan. Bak ben çok sıkıldım.

EV- hadi bir kez daha deneyelim.

Kabinleri hareket ettirirler.

Işık söner. Işık yanar.

PLAZA- sonsuza kadar buradan çıkamayacağız.

EV ağlamaya başlar.

PLAZA- bak gördün mü onu ağlattın... şişt. Hakim misin nesen? Sana diyorum...

EV- ben hayatımı geri istiyorum. Üüühü. Buradan çıkmak istiyorum. Böyle sıçan gibi bir kafesin içinde yaşayamam ben. Ühü.ü ühü...

PLAZA- eeeee, yeter. Seni mi dinleyeceğiz bütün gün? Adam manyak işte.

EV- ama ben. Ühüü. Evime... ühü...

PLAZA- belli ki bu manyak bizi ağlamayla, yalvarmayla buradan çıkarmayacak. Çıkmak için kendimiz bir yol bulmak zorundayız.

EV- ama benim aklım ermiyor...

PLAZA- hadi canım. Abartma. Bunca yıl üç veledi, bi de öküz bi kocayı idare ettiğine göre, bayağı bi akıllı olman gerek.

EV- aslında doğru. Ama lütfen kocama bir daha öküz deme.

PLAZA- değil mi yani?

EV- tabi bir takım öküzlükleri var ama, o öküzse ben de inek oluyorum bu durumda... onun için dedim.

PLAZA- hah. İşte sonunda akli başında bi laf ettin.

Gülerler.

EV- ben böyle bir kafeste yaşayamam. Evime dönmek istiyorum.

PLAZA- niye evinde mutlu muydun?

EV- mutlu mu? Nasıl, anlamadım.

PLAZA- yani evinde istediğin gibi hareket edebiliyor muydun? İsteddiğin şeyleri yapabiliyor muydun?

EV- ben ne bileyim? Benim bunları düşünmeye vaktim mi vardı? Peki sen? Sen iş yerinde nasıldın?

PLAZA- iş yerinde pek özgür olduğum söylenemez tabi. Patronun kurallarına uymam gerekiyordu. Ama herkes uymak zorundaydı.

EV- peki dışarıda?

PLAZA- tabi ki özgürdüm. İş çıkışı kurslara gidiyorum, gidiyordum, arkadaşlarımla buluşuyordum, sonra istediğim yemeği pişiriyordum.

EV- bu kadar mı?

PLAZA- arada bir sinemaya gidiyordum... of! Aslında hep aynı şeyleri yapıyorum. Yapıyormuşum. Herkes ne yaparsa onu...

EV- sen de benim kadar...

PLAZA- evet. Ben de senin kadar... karar verdim. Ben burada kalacağım.

EV- saçmalama. Burada insan sıkıntıdan delirir.

PLAZA- eski hayatıma dönsem ne olacak? Orada da sıkıntıdan delirmiyor muydum?

EV- ama kimse burada böyle tek başına, sonsuza kadar kalamaz.

PLAZA- sen istersen git. Ama ben burada kalacağım.

EV- emin misin?

PLAZA- kesinlikle.

Işık söner. Işık yanar.

PLAZA deli gibi kafesini sağa sola oynatmaktadır. EV onu seyreder.

EV- dur biraz dinlen.

PLAZA- hayır duramam. Burada kalmak istemiyorum.

EV- duuuuuuuur.

PLAZA durur.

EV- sakin ol. Mantıklı düşünelim.

PLAZA- mantık mı? Ne mantığı? Sence burada olmamızın bir mantığı var mı?

EV- var mı?

PLAZA- yok. Herkesten ne farkımız var bizim? Neden bir başkası değil de biz tıklıdık bu deliğe?

EV- evet ya, gerçekten? Neden biz?

PLAZA- bilmiyorum. Ben de herkes gibi, doğdum, büyüdüm, çalıştım. Bana öğretilenler dışında hiçbir şey yapmadım.

EV- kendi halinde, doğru düzgün bir hayatım vardı.

PLAZA- ama birden kendimi burada buldum. Suçum ne? Hiç...

EV- bi dakika, bi dakika... bence biz herhangi bir suçumuz olduğu için değil, rasgele seçildik.

PLAZA- evet. Kesinlikle öyle olmalı. Öyle. Haklısın. Başka herhangi bir mantıklı açıklaması olamaz bunun.

EV- belki bizim gibi başkaları da vardır.

PLAZA- olabilir...

EV- onları bulsak...

PLAZA- belki onlar çoktan çıkmışlardır.

EV- o zaman onlara sorabiliriz nasıl çıktınız diye...

PLAZA- of saçmalama. Çıkmışlarsa, burada değildirler artık.

EV- Doğru.

PLAZA- ama hayattayken de bizim gibi olanlarla hiç karşılaşmadım ki ben...

EV- birilerinin başına böyle bir şey gelseydi, duyardım mutlaka...

PLAZA- evet. Kesinlikle duyardım. Demek ki...

EV- sadece ikimiz.

PLAZA- ama neden? Yani bunu bir türlü anlayamıyorum ben. Neden buradayım?

EV- diğerlerinden ne farkım var?

PLAZA- benim çevremde hemen hemen herkesin hayatı benim gibidir.

EV- benim de...

PLAZA- hem zaten derdi benim gibilerle olsaydı, sen burada olmazdın. Birbirimize hiç benzemiyoruz ...

EV- doğru. neden o zaman sadece sen ve ben?

PLAZA- bilmiyorum. Anlayamıyorum.

EV- sana bir şey söyleyeyim mi?

PLAZA- söyle.

EV- ben bu adamın kim olduğunu çok merak ediyorum. Yani o kim ki?

PLAZA- kim verdi ona bu yetkiyi?

EV- sonsuza kadar burada kalacaksın dedi.

PLAZA- Bize bir seçenek bile sunmadı.

EV- böyle adalet mi olur?

PLAZA- adam kafasına göre tıktı bizi buraya...buradan çıkmamız imkansız...

EV- gerçekten mi?

PLAZA- Sen de söylüyorsun işte, benim bir suçum yok diye. Ben de eminim... o zaman...

EV- o zaman bir çıkış da yok yani.

PLAZA- yok...

Işık söner. Işık yanar.

PLAZA- kesin bir çıkış var.

EV- evet. Olmalı. Ne demiştin, girişi olduğuna göre, çıkışı da vardır.

PLAZA- ben mi dedim?

EV- evet.

PLAZA- olabilir. demiş olabilirim. Ama nasıl emin olabiliriz ki?

EV- olmak zorundayız. Belki de ancak bir çıkış olduğuna inanırsak, çıkabiliriz.

PLAZA- doğru. Yani o adamın olduğuna inandığımız gibi.

EV- evet.

PLAZA- burada olduğumuza da inandığımız gibi.

EV şaşkınlıkla bakar.

PLAZA- tamam buldum. Haklısın. Bütün bunlar biz doğru olduklarına inandığımız için oldular.

EV- evet. Burada olduğumuza, bizi yargılayan bir hakimin olduğuna, sonsuza kadar burada kalacağımıza inandığımız için...

PLAZA- aslında bütün bu olan bitene inanmak istemiyorum...

EV- ama insan şüphe duyuyor tabi...

PLAZA- eh tabi. İster istemez...

EV- Planın ne?

PLAZA- planım şu. Kafamızdan tüm bu düşünceleri uzaklaştıracağız. Burada olmadığımızı, bütün bunları yaşamadığımızı, sonsuza kadar burada kalmayacağımıza tüm gücümüzle inanacağız.

EV- tam bana göre. Bir şeylere tüm gücümle inanmak yani.

PLAZA- hadi o zaman başlıyoruz.

EV- bir iki üç... tıp...

Bir süre öylece düşünürler. Sonra hiçbir şey olmaz. Birbirlerine bakarlar.

EV- eee, neden olmuyor?

PLAZA- ne bileyim? Her şeyi tam düşünüyor musun?

EV- evet.

PLAZA- olmuyor.

EV- hadi bir kez daha deneyelim.

PLAZA- tamam. Bir iki üç... başla.

Bir süre düşünürler.

EV- bir şey söyleyeceğim.

PLAZA- söyle.

EV- ama kızma.

PLAZA- kızmam. Söyle...

EV-ben hep bana söylenenlere inandım.

PLAZA- yani?

EV-Yani doğru olduklarına. Şimdi bu adamın söylediklerine inanmamayı beceremiyorum.

Işık söner. Işık yanar.

EV- eeeee, yeni planın nedir?

PLAZA- plan mlan yok. Onun da dediği gibi sonsuza kadar buradayız.

EV- saçmalama. Olur mu öyle şey?

PLAZA- benden bu kadar. Aklıma başka hiçbir şey gelmiyor.

EV- ne yani, o istiyor diye sonsuza kadar burada mı kalacağız?

PLAZA- beni deli etme. Beni deli etme. Buradan çıkmak için her yolu denedim. Aklımı hiç olmadığı kadar zorladım. Yapabileceğim her şeyi yaptım. Ama bak, hala buradayız.

EV- neden?

PLAZA- neden olacak geri zekalı, doğru düzgün inanmamayı bile beceremediğin için...

EV- sensin gerizekalı...peki, sen becerdiysen niye hala buradasın?

PLAZA- yani tabi, konsantremi bozunca... ben de tam olarak şeydemedim. İnanmamayı beceremedim haliyle.

EV- ne diye bana bağırıp duruyorsun o zaman?

PLAZA- hala burada olduğumuz için. E tabi doğal olarak benim de sinirlerim bozuluyor. Hem senden başka kime bağırabilirim di mi?

EV- Belki de başka bir yol bulmalıyız.

PLAZA- başka bir yolu filan kalmadı. Tek yol buydu. Ama beceremedik işte. Sonsuza kadar buradayız. Onun da dediği gibi bitti, son, the end, finito

EV- deliricem. Buradan bir an önce çıkmak istiyorum.

PLAZA- eh iyi o zaman sana kolay gelsin.

EV- hadi lütfen. Yardım et bana.

PLAZA- benim kendime hayrım mı var ki, sana yardım edeyim?

EV- bir kez daha deneyelim. Hadi. Belki bu sefer olur.

PLAZA- becerebilir miyiz dersin?

EV- bilmiyorum, ama denemekten bir zarar gelmez.

Işık söner. Işık yanar. Kabinler boştur.

Projeksiyon= Projeksiyondan farklı farklı kadınlar gözükür. Bu iki kadın gibi onlar da kabinlerin içindedirler.

Abstract:

Tiyatro Boyalı Kuş is a theater group composed of graduates from Istanbul University, Theater Criticism and Dramaturgy Department. Their three plays - "Ferhat ile Şirin", "aşk, ihanet, yalnızlık, vs." (love, betrayal, loneliness, etc.) and "Dış Ses" (Outer Voice) – are presented here. These plays can be considered as a trilogy of a feminist practice on theater texts and performances.